

ד:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א | תוס' ד"ה ואחר
כז נחמן וס' אין למש
דמזיקין מת אטו לא מת.
ע' שאלות ס' וירא
י"ג דף ה' ע"א דב"ה
כזס וס' יעשיהו דבבב
השאלות סוכר דמטעם
גירסא זו היא והגאון
(מהר"י סק) גנל שאלת
שלוש שם לא הדגיש כי
ויצרך לישב קושיית תוס'
גאון אחר להשאלות:

תוספות רי"ד

עדי כ"ה חודש שבט
 ורמז מתיח חודש:
 ארבע ב"ה ק"ה דברי ביש
 וק"ה דברי ב"ה שש"א
 חודש חורב וכוה"א
 שש"א דברי אפרים
 ולדברי האומר י"ה חודש
 מותר להנשא כב"א
 חודש ולדברי האומר כ"ה
 חודש מותר להנשא
 חודש י"ה חודש י"ה שאן
 החלב נעבר אל"ה לאר
 ג' חרשים: אמר עולא
 חודש ואמר מ"ה חודש
 חודש י"ה יאשא כב"י
 חודש כ"ה: ארסי ראבי
 אחא לקמי ראבי י"ה
 חודש ליראס בחתשה ש"ה
 חודש אל"ה חודש דרמ
 ור"ה ל"ה כ"ה חודש ובה
 ח"ה כ"ה ואמר עולא
 ח"ה ואמר מ"ה חודש
 ח"ה חודש י"ה חודש י"ה
 ח"ה חודש י"ה חודש י"ה

הכניסה

אף על פי פרק חמישי כתובות

דורך מ'דלאו צקתס צייטס
א ידע שהן מותרות צחלב
וירות מיירי שמוסר לאוכלן
וא"ת ואמאי מותר לאכלן

עד עשרים וארבעה חדש דברי רבי מאיר ור' יהודה מתיר ^אבשמונה עשר חדש אמר רבי ^בנתן בר יוסף הן הן דברי בית שמאי הן הן דברי בית הלל שכית שמאי אומרים עשרים וארבעה חדש ובית הלל אומרים שמונה עשר חדש אמר רבן שמעון בן גמליאל ^אני ^באכריע לדברי האומר עשרים וארבעה חדש מותרת לינשא בעשרים ואחד חדש לדברי האומר בשמונה עשר חדש מותרת להנשא בחמשה עשר חדש לפי שאין החלב נעקר אלא לאחר שלשה חדשים אמר עולא הלכה כרבי יהודה ואמר מר עוקבא לי התיר רבי חנינא לשאת לאחר

חמשה עשר חדש ארסייה דאביי אתא לקמיה דאביי אמר ליה מהו ליארס בחמשה עשר חדש ואמר ליה חדא דר"מ ורבי יהודה ה"הלכה כרבי יהודה ועוד בית שמאי ובית הלל הלכה כבית הלל ואמר עולא הלכה כרבי יהודה ואמר מר עוקבא לי התיר רבי חנינא לשאת לאחר חמשה עשר חדש כל שכן דאת ליארס כי אתא לקמיה דרב יוסף א"ל ר"ב ושמואל דאמרי תרוניהו "צריכה להמתין עשרים וארבעה חדש חוץ מזיום שגולד בו וחוץ מזיום שנתארסה בו" דרמז תהיה תלתא פרסי ואמרי לה פרסא כחלא ולא אירכיה אמר אביי האי מילתא דאמור רבנן "אפילו יביעתא כבותחא לא לישרי איניש במקום רביה לא משום דמיתו כאפקיחא: אלא משום דלא מסתייעא מילתא למימרא דהא אנא הוה גמירנא ליה להא דרב ושמואל אפי' הכי לא מסתייעא לי מילתא למימר ת"ר נתנה כנה למינקת או גמלוה או מת מותרת לינשא מיד רב פפא ורב הונא כריה דרב יהושע סבור למיעבד עובדא כי הא מתניתא אמרה להו התיא סבתא בדידי הוה עובדא ויאסר לי רב נחמן איני והא רב נחמן שרא להו לבי ריש גלותא שאני בי ריש גלותא לא דלא הדר בהו אמר להו רב פפי ואתן לא תסבורו מהא דתניא "הרי שהיה רדופה לילך לבית אביה או שהיה לה כעס בבית בעלה או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין

עד עשרים וארבעה חדש. שמה תחשבר ותאמרן לגמול את בנה ובעל זה אינו אביו שיקנה לו בנים ותכל: שמונה עשר חדש. דיו לחיוב ליקח בכך: אפקירוסא: חופסא: דלא מיסתייעא מילא. שירה הכלה: נחנה בנה למינסא. וז שמה בעלה אינו גמלו בחיוב ומצינו לו שמה: לוי נביא גלוסא.

אלמנות שהיו צדיק מניקות ונתנו
בניהם למניקה והחירום לנישא:
ללא דברי צדק. מניקה שפסקה
למנוק בניהם ירחלה לחזור בה לפי
שני אדם מאמינים הם אבל צדיק
חזרתי ללמנו דהלא הם התניקה
וחזר הבן אלל האם ומתקנה: **לא**
ספרוהו מהם. אי לא אמרה לבן
סבתא משמר דר"י לא הייתם יודעים
ללמוד מתוך משנה זו שאסור: **הכי**
סופס רדופס. רב ימיא לבית
צביה צביה בן אלן און דרין
התעבר: **צינס ראוים לילי**.

שנעקר בית הרוון שלה: **בגוריוסו.**
בכל מקום שהוא מחמיר מדרבנן.
אלמלא אע"ג דלזין כהן להבחין בין
זרעו לבין ראשון לכל שני דהא לא
מיעברת לא פלוג רבנן בחקת
גירוש שלהם בין אשה לאשה וגזרו
קנס שחממן כל אשה שלשה חדשים
וזכי נמי לא פלוג רבנן בחניקת
סמט בעלה בין שהיא מניקה
שאינה מניקה: **מגלוסו.**
אסור.

סָפָא א"ל יִירֵב וּשְׁמוּאֵל
בָּהּ לְהַמְתִּין עֲשִׂירִים
יוֹם שְׁנוּלָד בּוֹ וְחוּץ
לְהַמָּה בְּתַרְיָה תִּלְתָּא
בְּחֹלָא וְלֹא אֲדַרְכִּיהָ
בְּחֹלָא רַבְנָן "אֶפִּילוּ
לְיִשְׂרָאֵל אֵינִישׁ בְּמֻקְםָּ
זִי כַּאֲפִקֻרוּתָא יֵאלֹא
מִלְתָּא לְמִיּוֹרָא דְהָא
הָא דֶּרֶב וּשְׁמוּאֵל אִפִּי"
מִלְתָּא לְמִיּוֹר ת"ר
נִמְלְתוּ אוֹ מֵת מוֹתֶרֶת
יִירֵב הֹוֹנָא בְּרִיָּה דֶּרֶב
וּבֹרָא כִּי הָא מַתְנִיתָא
אִי בְרִידִי הֹוֹה עוֹבְרָא
יִי וְהָא רֵב נַחֲמַן שְׂרָא
וְשֹׁאנִי בִּי רִישׁ גְּלוּתָא
הוֹרֵב פִּפִּי וְאַתּוֹן לֹא
הִירֵב שְׁדוּתָהּ דְּרוּפָה
שְׁדוּתָהּ לֹה כַּעַם בְּבִית

בַּעֲלָה אוֹ שְׂהִיָּה בַּעֲלָה חֲבוּשׁ בְּבֵית הָאֲסוּרִין
אוֹ שְׂהִלָּה בַּעֲלָה לְמִדְרֵית הַיִּם אוֹ שְׂהִיָּה בַּעֲלָה זָקֵן אוֹ חוּלָה אוֹ שְׂהִיָּתָה עֶקֶר
וְזָקָה אוֹ יִלְדוּת וְקִטְנָה וְהַמְפֵּלֵת אַחֵר מִיתָת בַּעֲלָה וְשִׁאֵנָה רְאוּיָה לִילָד יִלְדָּה יִכְוֹל
דְּבִיר ר"מ רַבִּי יוֹסִי מִתֵּיב לִיאֵרֶם וְלִנְשָׂא מִיד ^אוְאָמַר רַב נַחֲמָן אָמַר שְׂמוּאֵל
יֵי לִיָּה יֵלֵא אֲדַעְתִּין וְהִלְכְּתָא יִמָּת מוֹתֵר גְּמֻלָּתוֹ אֲסוּר מִר בֵּר רַב אִשִּׁי אָמַר
יֵי לִיָּה וְאוֹלָא וּמִינְסַבֵּא הוּא עוֹבְדָא וְתַנְקִתָּה יוֹלָא הִיא הִתְיָא שׁוּמָה הוּאִי דֵּלָא
נִגְנָן יִתְרֵי שְׁנַתְּנוּ לָהּ בֵּן לְהִנּוּק הִרִי זֶו לֹא תַנּוּק עָמּוֹ לֹא בָנָה וְלֹא בֵּן חֲבֵרְתָּה
תֵּאכֹל עָמּוֹ דְּבָרִים הָרְעִים לְחַלֵּל הַשְׁתָּא בָּנָה אֲמַרְתָּ לֹא בֵּן חֲבֵרְתָּה מִיבְעִיָּא
יִוּיָּה מִמְצִיָּא הֵיךְ מִפִּי אָבִל בֵּן חֲבֵרְתָּה אִי לֹא רְאוּהָ לֵא מוֹתֵר לֹא הוּא מִמְצִיָּא
אוֹכֵלֶת הֲרַבָּה מִלֵּיבָא אָמַר רַב שִׁשְׁתִּי מִשְׁלָה לֹא תֵאכֹל עָמּוֹ דְּבָרִים הָרְעִים מֵאִי
דְּגִינִים קָטְנִים וְאֲדַמָּה אֲבִי אָמַר אֲפִילוּ קֵרָא וְחִבּוּשָׁא רַב פֶּפֶא אָמַר אֲפִילוּ קֵרָא
וְהִרְסָנָא מִינֵיהּוֹן פֶּסְקִי חֲלָבָא מִינֵיהּוֹן עֶכְרִי חֲלָבָא: דְּמִשְׁמָשׂא בִּי רִיחָא הוּוּ לֹה
יֵו לֹה בְנֵי שְׂמוּטֵי דְּרַכְכָּא עַל ^ארְבָּא דְּחִמְרָא הוּוּ לֹה בְנֵי גִידֵי דְּאֲכָלָה חֲרָדְלָא
הוּוּ לֹה בְנֵי דּוֹלְפָנִי דְּאֲכָלָה מוֹנִינֵי הוּוּ לֹה בְנֵי ^אמְצִיָּי עֵינָא דְּאֲכָלָה גִּרְנוּשְׁתָּא
שִׁיכְרָא הוּוּ לֹה בְנֵי אוֹכְמֵי דְּאֲכָלָה כִּישְׂרָא וְשִׁתָּא חֲמָרָא הוּוּ לֹה בְנֵי
בְרִי

לא ר"נ שרא להו לבי ריש גלותא שאני דבי ר"נ דמכין ידבין בנייהו למניקה חו לא הדרי בהו ופסיק תלמודא מת מותר נמלתו אסור מר ולא ר"נ. הויא מכות הוח: תיר הרי שנתנו לה בן התיק ח"ו לא תניק עמי לא כנה ולא בן חבורתה. חסכה קמעא אוכלת הרבה ולא ל הרעים הרעים מכות. אוכלת מכות משלה:

מסורת הש"ס

[illegible]

לעזי רש"י

מלו"ן, כשות.
רעיי"ה (קדו"נ"ן)
נ"ש (פרי),
שיאו"ן (פיישו"ן)
חלת הנפילה.
חילא"ה (ארויל"א)
מר, טין.

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones